

ringsmagten, men det gjorde man ikke. Hvorfor gjorde man ikke det?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu skal jeg ikke bruge hr. Martin Henriksens unge alder imod ham, men det, der skete under den tidligere regering, var jo, at vi indførte det såkaldte sektoransvarsprincip. Det vil sige, at vi vedtog, at det var de enkelte sektorer, institutioners ansvar at sørge for, at mennesker med handicap blev behandlet ordentligt. Det var i øvrigt noget, vi gjorde i bred enighed i Folketinget, da vi satte det i værk i slutningen af 1990'erne.

Kl. 15.25

Det har desværre vist sig, at det af mange forskellige grunde, som jeg har for kort tid til at komme ind på her, ikke er lykkedes for alle sektorer. Derfor var vi for nogle måneder siden – faktisk ret samtidig med Dansk Folkeparti – ude med et forslag om, at vi bliver nødt til at gøre en særlig indsats inden for de kompetencegivende uddannelser, især fordi bl.a. Dansk Folkeparti har været med til at lukke det, vi kaldte den fri ungdomsuddannelse, som var lidt bredere og havde plads til lidt flere folk end dem, man havde ladet være tilbage.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Tilbage står bare, at der ikke kom et landsdækkende tilbud til unge handicappede, til unge med særlige behov, da De Radikale havde regeringsmagten, men nu har Dansk Folkeparti så et forslag fremme på det område, som i øvrigt har høstet stor ros fra alle de organisationer, der har at gøre med det her område. Det er jo en realitet.

Så var den radikale ordfører, hr. Martin Lidegaard, også inde på folkeskolen. Kan hr. Martin Lidegaard ikke se, at bl.a. ved at der indføres de her nationale test, får man netop mulighed for at tilrettelægge undervisningen til den enkelte elev, fordi man kan se, hvor den enkelte elev halter lidt bagefter, hvor den enkelte elev måske klarer sig meget godt, og på hvilket område det er nødvendigt med en ekstra indsats?

Det gælder også, når man kommer med de her elevplaner, som forældrene så at sige skal have i hånden, så forældrene, også de forældre, som måske ikke gør det godt nok i dag, bliver opmærksomme på, at de har en opgave over for deres børn og over for folkeskolen. Derudover er der alene det, at man styrker fagligheden og sætter fokus på, at det, folkeskolen skal gøre,

selvfølgelig er at lære børnene noget, at det er folkeskolens ultimative opgave.

Kan Det Radikale Venstre ikke se, at det alt andet lige vil være med til at give et løft til hele området og dermed også komme den problematik i møde, at der i dag ikke er nok, der gennemfører en uddannelse?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre har ingen problemer med elevplaner og uddannelsesplaner. Det Radikale Venstre har ingen problemer med test. Det, Det Radikale Venstre har et problem med, er, at det er hr. Bertel Haarder, der skal sidde herinde og beslutte, hvordan man skal behandle eleverne derude. For jeg tror, at der er meget forskel på, om man har at gøre med Muhammed i Nordvestkvarteret i København eller Gabriel i Lyngby-Taarbæk Kommune. Jeg tror, at virkeligheden er meget forskellig i de forskellige klasser derude, og derfor tror jeg også, at der skal forskellige ting til.

Jeg synes ikke, det giver mening at skulle bruge den samme test i hele landet. Og jeg tror, at det som altid i sidste ende kommer til at gå ud over de svageste. Jeg så gerne, at man fortsatte traditionen med at skræddersy den pædagogiske indsats til de elever, der er ude i klassen, og det tror jeg at lærerne bedst kan gøre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg er sikker på, at den hr. Bertel Haarder, der blev nævnt af ordføreren, er undervisningsministeren, at det er ham, der blev refereret til. Det var det, kan jeg se.

Så går vi videre til den næste korte bemærkning, og det er hr. Hans Andersen.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre, er det eneste parti, som ikke ønsker at støtte op om, at vi nedsætter forældrebetalingen for de yngste børn, altså for børnene under 3 år. Er det for De Radikale et spørgsmål om enten-eller? For Venstre er det et spørgsmål om både-og.

Vi vil gerne nedsætte forældrebetalingen, men vi vil også gerne gøre en massiv indsats for at hjælpe familier, der har det svært, og gøre en ekstra indsats for, at kvaliteten i daginstitutionerne bliver hevet. Kunne De Radikale måske overveje, at der godt kunne være tale om et både-og og ikke et enten-eller?